nemattele teåda, kes laſkſid moiſa jure ſeppa padda ehhitada, kus temma piddi tööd teggema; jäeti ſiis temmale teo-päwad taggaſi ja makſeti ka pole kilmitto päwa peält. Seddawiſi tenis Hans moiſa makſo jälle taggaſi ja ſai mitto wakka peälegi.

Puſeppa tööd ka teggi illuſat ja kindlat. Wankrid ja törred, mis temma teggi, otſiti wägga temma käeſt osta, et ollid peaaego ſeſamma hinda, kui teiſtelgi, agga piddaſid kaua wasto. Üks oſſa tulli ſeſt, et temma iſſe oſtis head ja terwed puud, mis öiete täieks kasnud, ja mis temma iſſe raius öigel aial; üks oſſa tulli ſeſt, et tö ſai nenda tehtud, kui piddi ſama. Hakkaſid kül rahwas mittokord mötlema: „Ehk on temmale „maialt tulnud ſuur warra, et nenda „jouab waeſe paiga peäl ellada ja keik „tehha årra; ehk on temmal ka iſſe „kunſi jures!“ Hans olli kül waene, agga wagga ja moiſtlik tömees. Head puud temma olli murretſenud, hästi kuiwatas temma neid, ja kui tööd kätte wöttis, ſiis ei ſanud middagi raiſatud, et ol leks paljo mahha raiunud; ei mitte! Waid temma teädis warſi puud nenda wallida ja ſedda nenda ſeäda, et keik kölbas, ja ei tarwitanud ni paljo kerwe tööd, kui muud puſeppad armaſtawad tehha kallal. Kül tulleb öölda, et temma näggi paljo waewa ſagides, agga ſedda wiſi ſai temmale jälle kaſſo kätte, ſeſt need oſtopuud jätkaſid temmale pikkemale kui teiſtele, ja pu weddamiſt ja aia witet ja loma waewamiſt olli temmal pool wähhema.

Olli Hanſul keik tö hästi jooksmas, mis temma kätte wöttis, ja allati tö käſſis, ei Ewa olnud laiſk egga holeto temma körwas. Temma piddas moiſtlikkult maia ja hoidis mis Hans tenis. Agga